

Papp Géza (Budapest, 1915. ápr. 29.) – zenetörténész. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán az egyházi karnagyképzőt (1934-37), az orgona tanszakot (1937-41) és a középiskolai énektanárképzőt (1938-40) végezte; 1971-ben ugyanott bölcsészdoktori oklevelet szerzett. A zenetudományok kandidátusa. A negyvenes évek elején Csíkszeredában, a Római Katolikus Főgimnáziumban zenetanár; a II. világháború befejezése óta Budapesten él. Fontosabb – közvetve vagy közvetlenül az erdélyi magyar zenét is érintő – munkái: *A magyar katolikus egyházi népének* (Bp. 1942); *Kájoni János orgonakönyve* (Organo Missale, Magyar Zenei Szemle 1942); *Le psautier de Genève dans la Hongrie du XVII-e siècle* (Studia Musicologica 1.); *A kóruséneklés hazai múltjából* (Magyar Zenetörténeti Tanulmányok II. Bp. 1969); *A verbunkoskiadványok kronológiájához* (Magyar Zene 1970); *A verbunkos kéziratok emlékei* (uo. 1982). Összegyűjtötte és tematikus katalógussal ellátva sajtó alá rendezte a verbunkos anyagot (*Die Quellen der 'Verbunkos-Musik'* – Ein bibliographischer Versuch, Studia Musicologica 1979, 1984, 1987, 1990). Szerkesztette és sajtó alá rendezte a Magyar Tudományos Akadémia gondozásában megjelenő Régi Magyar Dallamok Tára II. kötetét, *A XVII. század énekelt dallamai* című impozáns kötetet (Bp. 1970). A magyar és lengyel zene kapcsolataiból Thordai János dallammintájáról értekezett (Irodalomtörténeti Közlemények 1969). Egy újabb, a romániai magyar zenetörténeti kutatások körébe tartozó tanulmánya a *Kriterion Zenetudományi írások* c. kötetében (1983) jelent meg (*Philipp Caudella magyar táncai*).

(B. A.)